

ROMÂNIA
TRIBUNALUL M. [REDACTAT]
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONȚENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

cod op. 4204

Dosar nr. [REDACTAT]/2010

PREZENTA COPIE SE LEGALIZEAZĂ DE
NOI, FIIND CONFORMĂ CU ORIGINALUL
AFLAT LA DOSARĂMĂȘĂ IREVOCABILĂ LA
DATA 30.05.2011
ARHIVĂR REGISTRATOR

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 4817
Ședința publică din 29 Noiembrie 2010
Instanța constituită din:

Președinte: [REDACTAT] - judecător

Grefier: [REDACTAT]

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice M. [REDACTAT]

La apelul nominal lipsesc părțile.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Instanța constată că dezbaterea cauzei a avut loc în ședința publică din 24 noiembrie 2010, susținerile și concluziile părților fiind consemnate în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea fiind amânată pentru data de azi când deliberând s-a pronunțat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de față,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. de mai sus, reclamanta SC [REDACTAT] SRL B. [REDACTAT] a solicitat anularea Deciziei nr. [REDACTAT] din 4.XII.2009, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice M. [REDACTAT] precum și a măsurilor dispuse prin aceasta.

Reclamanta a susținut că este nelegal actul administrativ fiscal a cărui anulare o solicită, având în vedere că era întemeiată contestația formulată și pentru suma totală de [REDACTAT] lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de [REDACTAT] lei și majorări aferente în sumă de [REDACTAT] lei.

Având în vedere destinația finală a cheltuielilor de investiții făcute cu materialele de construcții și serviciile achiziționate, necesitatea și oportunitatea acestora, reclamanta a arătat că consideră greșită opinia organelor de inspecție fiscal[, potrivit cărora aceste operații sunt destinate unor operațiuni taxabile conform art. 145 al. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Susținând că spațiile au fost amenajate în scopul îndeplinirii condițiilor de funcționare pentru desfășurarea activității societății care deține [REDACTAT] escavatoare complet utilizate și accesorii și [REDACTAT] autoturisme pentru care sunt

necesare spații a căror destinație să fie aceea de depozitare și păstrare a acestora, precum și pentru efectuarea reparațiilor curente și reviziilor care fac în mod obișnuit la aceste utilaje, reclamanta a arătat că acest aspect îndreptățește la restituirea TVA.

Referitor la suma negativă a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare, aceasta provine din achiziții de combustibil, piese pentru reparații de utilaje, prestări servicii de utilaje, reparații utilaje, lucrări de investiții însă organul de inspecție fiscală nu a solicitat nici un fel de lămuriri sau clarificări cu privire la cele constatate, inspecția fiscală efectuându-se într-un timp relativ scurt, ignorându-se prevederile art. 147 al. 4 din Legea nr. 571 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice M. [redacted] a solicitat respingerea acțiunii în contencios fiscal formulată de reclamantă arătând că din raportul de inspecție fiscală rezultă că în perioada verificată societatea a utilizat facturi tipizate seria [redacted] de la nr. [redacted] până la nr. [redacted] iar conform art. 256 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „Persoanele imozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice”.

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 5.08.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că SC [redacted] SRL nu a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală nr. [redacted]/30.06.2008 reprezentând „prestări servicii excavator [redacted] cmc” în valoare totală de [redacted] lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de [redacted] lei diminuându-și taxa pe valoarea adăugată colectată înscrisă în decontul de taxă pe valoarea adăugată pe trimestrul II 2008, cu suma de [redacted] lei.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că în perioada 01.04.2008 – 30.06.2009, SC [redacted] SRL a utilizat facturile tipizate seria [redacted] de la [redacted] până la nr. [redacted] în consecință s-a reținut că nu avea cum să înregistreze în jurnalul de vânzări factura fiscală nr. [redacted].

De asemenea, factura fiscală înregistrată de SC [redacted] SRL în jurnalul de vânzări pe trim. II 2008, conține aceleași elemente de identificare cu factura nr. [redacted]/30.06.2008, prin urmare SC [redacted] SRL a înregistrat în jurnalul de vânzări și în decontul de taxă pe valoarea adăugată pe trim. II 2008, taxa pe valoarea adăugată din factura fiscală nr. [redacted]/30.06.2008, dar din eroare în jurnalul de vânzări pe trim. II 2008 a fost înscris numărul facturii [redacted] în loc de [redacted].

În probațiune s-au depus decizia a cărei anulare s-a solicitat, documentația care a stat la baza emiterii acesteia și s-a dispus efectuarea unei expertize contabile.

Exminând acțiunea prin prisma susținerilor reclamantei, din coroborarea apărărilor pârâtei, a probelor existente la dosar și a dispozițiilor legale incidente, tribunalul reține următoarele:

Prin decizia nr. [REDACTED] din 4.XII.2009, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice M[REDACTED] a admis contestația formulată de S.C. [REDACTED] SRL pentru suma de [REDACTED] lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de [REDACTED] lei și majorări de întârziere aferente în sumă de [REDACTED] lei și a respins contestația pentru suma totală de [REDACTED] lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de [REDACTED] lei și majorări de întârziere aferente în sumă de [REDACTED] lei.

Organul fiscal a reținut că reclamanta, nu a prezentat documentele din care să rezulte că achizițiile de materiale de construcții și combustibil precum și lucrările de construcții au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile, astfel că nu are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată a acestora în cuantum de [REDACTED] lei iar majorările de întârziere se calculează conform art. 119 al. 1 și art. 120 al. 1 și 7 din O.G.nr. 92/2003.

Din concluziile expertizei contabile efectuate în cauză reiese că în perioada 1.04.2008 – 30.06.2009, societatea reclamantă a dedus corect TVA – ul în sumă de [REDACTED] lei din facturi reprezentând achiziții de materiale de construcții și lucrări în evidența contabilă ca lucrări de investiții, cont contabil 231 și au avut ca scop amenajarea sediului social precum și a punctelor de lucru ale societății, spații deținute conform contractelor de comodat, lucrările reprezentând amenajări interioare și exterioare care nu necesită autorizație de construire, nemodificându-se construcția inițială.

Conform balanței de verificare de la 31.XII.2009, o parte din lucrările de investiții au fost recepționate la punctele de lucru și se regăsesc în contul 2121 – Clădiri iar în ce privește consumul de combustibil înregistrat în perioada 1.01.2009 – 31.03.2009 în valoare de [REDACTED] lei, pentru care s-a dedus TVA în sumă de [REDACTED] lei, expertul a reținut că societatea a dedus corect TVA deoarece utilajele în acea perioadă, au fost depozitate la Cariera D[REDACTED] care este situată în județul B[REDACTED], limitrof cu Suceava – V[REDACTED] unde societatea își desfășoară activitatea, fiind necesare nenumărate deplasări pentru reparații și întreținere, efectuându-se în acea perioadă și revizia anuală a utilajelor (f.203 – 205), situație în care decizia nr. [REDACTED] din 4.XII.2009 emisă de către pârâtă este nelegală și netemeinică.

Față de considerentele de fapt și de drept descrise anterior, tribunalul constată că acțiunea în contencios formulată de reclamantă este întemeiată, ca atare o va admite în temeiul art. 18 al. 1 din Legea nr. 554/2004, modificată, raportat la art. 212 și art. 218 din O.G. nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare, și va dispune anularea actului administrativ fiscal atacat și măsurile emise prin acesta, conform dispozitivului.

Văzând și dispozițiile art. 274 Cod pr. civilă, va obliga pe pârâtă să plătească reclamantei cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru, timbru judiciar, onorariul avocațial și onorariul pentru expert, justificate cu chitanțele de la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamanta SC ~~Constructiv RB~~ SRL cu sediul social în ~~Băneasa~~-str. Glucocilor nr. ~~2/32~~ în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice ~~Maramureș~~ cu sediul în ~~Băneasa~~ Aleea Sereilor nr. ~~24~~ și, în consecință:

Anulează în parte decizia nr. ~~182~~ din 4.XII.2009 emisă de pârâtă cu privire la suma de ~~30.78~~ lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în cuantum de ~~25.695~~ lei și majorări de întârziere în sumă de ~~409~~ lei.

Obligă pe pârâtă să plătească reclamantei ~~3004,3~~ lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi, 29 noiembrie 2010.

Președinte,

~~elena Florica~~

Grefier,

~~Pasca Ionel~~

Red.I.V/14.12.2010.-
T.red.P.I/15.12.2010. 4 ex.

